

Світлана Сувейка

Договірна лояльність: Бессарабські німці в період від Російської імперії до румунської національної держави (1914-1919)

Метою роботи є з'ясувати, як війна та зміна режиму в Бессарабії сприймалися німецькою меншиною, які панували настрої та які заходи вживалися в період між зміною режимів, чи були прийняті нагальні рішення та чи надходила допомога від „рідної“ Німеччини. Ми прагнемо висвітлити очікування, які мали німці Бессарабії з приходом румунської окупації і як вони були пов'язані з розчаруваннями, страхом та втратами, породженими російським режимом під час війни, які стратегії та механізми використовувалися для переговорів про економічний, соціальний та культурний статуси німецької меншини в складі Румунії. Ми наголошуємо, що під час переходу від російського до румунського режимів бессарабських німців запевняли у тому, що їх цивільні та політичні права будуть визнані в обмін на прихильне ставлення до нової влади. Рішення про отримання таких гарантій через переговори були тісно пов'язані з відбиранням майна та порушенням цивільних прав у попередній період короткої автономії та незалежності бессарабського уряду, під час якого він не зміг гарантувати місцевим жителям безпеку та стабільність. Зі свого боку, румунська влада визнала етнічні меншини та інші соціальні групи вразливими перед більшовицькою загрозою, очікуючи при цьому від них постійної лояльності та субординації в обмін на гарантовану безпеку.